

Áldjad, én lelkem a dicsőség erős királyát!

Német népének (17. sz.)

Áld-jad, én lel-kem, a di - cső - ség e - rős ki - rá - lyát!
 Áld-jad Őt, mert az Úr min-dent oly szé - pen in - té - zett!
 Áld-jad az Úr ne - vét, Őt áld - ja min-den én - ben - nem!

Lo - be den Her-ren, den mäch - ti - gen Kö - nig der Eh - ren,
 Lo - be den Her-ren, der al - les so herr-lich re - gie - ret,
 Lo - be den Her-ren, was in mir ist, lo - be den Na - men!

Ő - né - ki meny-nye - i ka-rok-kal e - gyütt zengj há - lát!
 Sas-szár-nyon hor - do - zott, ve - zé - relt, ba - jod - ban vé - dett.
 Őt áld - jad, lel - kem, és ró - la tégy hit - val - lást, nyelv - vem!

mei - ne ge - lie - be - te See-le, das ist mein Be - geh - ren.
 der dich auf A - de - lers Fit - ti - chen si - cher ge - füh - ret,
 Al - les, was O - dem hat, lo - be mit Ab - ra - hams Sa - men!

Zú - gó ha - rang, é - nek és or - go - na - hang,
 Nagy ir - gal - mát na - pon - ként töl - ti ki rád:
 El ne fe - ledd: Nap - fé - nyed Ó te - ne - ked!

Kom - met zu - hauf, Psal - ter und Har - fe, wacht auf,
 der dich er - hält, wie es dir sel - ber ge - fällt.
 Er ist dein Licht, See - le, ver - giß es ja nicht;

Mind az ő szent ne - vét áld - ják.
 Al - dá - sát min-den-ben ér - zed.
 Őt áld-jad ö - rök - ké! Á - men.

las - set den Lob - ge - sang hö - ren!
 Hast du nicht die - ses ver - spü - ret?
 lob ihn in E - wig-keit! A - men.